

ného práva zástavního, k němuž bude lze přikročiti až v případech, jež jsou uvedeny v § 133 kn. zák. na konci.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Výrok napadeného rozhodnutí a v podstatě i jeho důvody jsou správné. Dovolací rekurs má neprávem za to, že usnesení okresního soudu ze dne 21. ledna 1930 čís. den. 126/30 a ze dne 20. listopadu 1929 čís. den. 2337/29, jimiž byly nemovitosti z vložky číslo 1299 závad prostě odepsány a zřízeny pro ně nové vložky 1302 a 1307, nenabyla právní moci proto, že žadatelka o tomto odepsání nebyla zpravena, ačkoli prý měla býti zpravena. Nebylo ani z knihovní žádosti ani z listin k ní připojených lze seznati, že stěžovatelka nabyla práv k nemovitostem, o které jde, vůbec, a zejména z výměru o povolení poznámky pořadí pro zamýšlené zadlužení do 265.000 Kč, kterýžto výměr podle spisového seznamu listovního úředníka byl doručen Antonínu H-ovi. Knihovní soudce neměl proto ani příčiny ani možnosti, by stěžovatelku o povoleném bezbřemenném odepsání pozemkových částí zpravil. Neprávem poukazuje stěžovatelka k různým rozhodnutím dovolacího soudu, zastávajícím názor, že se nabyvatelé nemovitosti proti pozdějšímu vkladu zástavního práva nemohou dovolávati zásady o důvěře ve stav pozemkové knihy, když se opominuli přesvědčiti, že na kupované nemovitosti vážne poznámka pořadí. Příslušné vývody dovolacího rekursu pomíjejí úplně rozhodující okolnost, že v souzeném případě v témže usnesení, v němž byly povoleny odpisy nabývaných nemovitostí z původní vložky, převod jich do nových vložek a vklad práva vlastnického, zároveň bylo vysloveno, že vše to se děje bez přenesení břemen na kmenové nemovitosti vázoucích, zejména i bez břemen z poznámky pořadí. Nabyvatelé neměli příčiny, by této knihovní poznámce v kmenové knihovní vložce věnovali pozornost, a neměli ani povinnost, by zkoumali, zda toto bezbřemenné odepsání jejich nemovitostí bylo povoleno právem čili nic a zda stěžovatelka neb kdo jiný tím trpí újmu. Pokus dovolacího rekursu vyvrátiti tuto námitku vývody, že nabyvatelé nemovitosti nedbali poznámky proti lepšímu svému přesvědčení, vědouce, že s kmenovou vložkou ručí též jimi kupované nemovitosti za stěžovatelčinu pohledávku, selhává, protože tyto údaje dovolacího rekursu jsou nové a proto podle § 126 kn. zák. nedovolené.

Čís. 10289.

Bylo-li průvodní usnesení, jímž byl připuštěn důkaz znalcem, doplněno zvláštním usnesením, v němž byl znalec jmenován, není proti tomuto usnesení samostatného opravného prostředku.

Do usnesení soudu, jímž bylo uloženo stranám, by složily zálohu pro znalce, není opravného prostředku.

(Rozh. ze dne 6. listopadu 1930, R II 357/30).

Procesní soud první stolice nevyhověl žádosti strany, by byl odvolán soudem stanovený znalec a bylo odvoláno nařízení jí dané, by složila zálohu na náklady znaleckého důkazu. Rekursní soud odmítl recurs. Důvody: Napadené usnesení jest ve své první části v podstatě jen zamítnutím odmítnutí soudem ustanoveného znalce žalující stranou a není proti němu po rozumu § 366 první odstavec c. ř. s. samostatného opravného prostředku. Pokud čelí stížnost proti nařízení o záloze, přehlíží, že podle § 349 druhý odstavec c. ř. s. v souvislosti s § 332 a 367 c. ř. s. nemůže býti zvláštním opravným prostředkem napadeno rozhodnutí soudu, jímž se stanoví, by záloha byla dána a stanovena lhůta, v níž tak jest učiniti.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu recursu.

Důvody:

Nelze ovšem souhlasiti s odůvodněním rekursního soudu, že samostatný recurs žalující strany nelze připustiti podle § 366 první odstavec c. ř. s., protože prý jest napadené usnesení prvního soudu v podstatě zamítnutím odmítnutí znalce. Žalující strana neodmítla znalce z některého z důvodů § 355 první odstavec c. ř. s. ve spojení s §§ 19, 21 a 22 j. n., nýbrž stěžovala si, že nebyl ustanoven znalec z pražského seznamu. Ale to nemůže stěžovatelům prospěti, neboť jejich recurs jest přes to nepřipustný. Procesní soud vydal průvodní usnesení o připuštění důkazu znalcem a jmenoval zvláštním usnesením znalce z S. Podle § 277 poslední odstavec c. ř. s. není samostatného opravného prostředku proti průvodnímu usnesení. Kdyby byl první soud znalce jmenoval hned v průvodním usnesení, nebylo by tomu lze odporovati samostatným opravným prostředkem a totéž musí platiti, když zvláštním usnesením průvodní usnesení v tom směru doplnil, protože průvodní usnesení v sobě zahrnuje nejen připuštění důkazu, nýbrž i nařízení k jeho provedení, tedy i potřebné průvodní prostředky (§ 277 první odstavec c. ř. s.), v souzeném případě ustanovení znalce (§ 351 c. ř. s.).

Správně dovodil rekursní soud z předpisů § 367 c. ř. s. ve spojení s předpisy §§ 332 a 349 druhý odstavec c. ř. s., že není opravného prostředku do usnesení prvního soudu, jímž nařídil stranám, by složily do čtrnácti dnů zálohu pro znalce. Stěžovatelé, odvolávající se na doslov § 349 druhý odstavec c. ř. s. podle něhož nemůže býti opravným prostředkem napadeno usnesení, jímž se stanoví lhůta ke složení zálohy (§ 332), uvádějí, že si nestěžují do usnesení, pokud určilo lhůtu, nýbrž proto, že jim bylo uloženo složit zálohu, ač důkaz znalecký nenabídli, ba dokonce se proti němu ohradili, a že v tom směru jest tedy recurs připustný. Stěžovatelé nejsou v právu. Předpis § 332 první odstavec c. ř. s. mluví o příkazu, by dokazovatel v určené lhůtě složil zálohu, a v souhlase s tím mluví § 349 druhý odstavec c. ř. s. o usnesení, jímž se stanoví lhůta ke složení zálohy. Tím nemělo býti řečeno, že recurs není dovolen jen do určení lhůty, ale že jest dovolen do příkazu, by záloha byla složena, neboť jde tu o jediný příkaz, který obsahuje jednak určení

výše zálohy, jednak určení lhůty a celý tento příkaz jest neodporovatelný. Jde to najevo také z § 365 druhý odstavec c. ř. s., kde není zase řeči o lhůtě, ale přece i tato jest míněna, ježto se odkazuje na následky včasného nesložení zálohy podle § 332 druhý odstavec c. ř. s. I výše zálohy a osoba k jejímu složení povinná, i lhůta jsou nezbytnou součástí příkazu. Lhůta proto, že se k jejímu zameškání vážou důsledky § 332 druhý odstavec c. ř. s. (nyní v doslovu čl. III čís. 2 zákona ze dne 8. července 1930, čís. 130 sb. z. a n.), a právě tyto důsledky tanuly zákonu na mysli, když vylučoval rekurs podle § 349 druhý odstavec c. ř. s. Tím však nechtěl připustiti rekurs do ostatní části příkazu. Že předpis § 349 druhý odstavec c. ř. s. platí také pro důkaz znalecký, jest podle § 367 c. ř. s. nepochybně (sr. také rozhodnutí čís. 6317 sb. n. s.).

Čís. 10290.

Nedoplatkům výdělkové daně, nemocenského a starobního pojištění a nedoplatkům úrazových příspěvků lze přiznati výsadní pořadí jen, bylo-li předloženými doklady prokázáno nebo z pozemkové knihy, po případě ze zájemních nebo z jiných exekučních spisů zjevno, že kromě jiných jest u oněch pohledávek splněn i předpoklad, nutný pro přiznání přednostního pořadí, že prodané nemovitosti výlučně nebo převážně sloužily provozování výdělečného podniku, jenž byl podroben výdělkové dani, nemocenskému a starobnímu pokud se týče úrazovému pojištění. Nebyly-li přihlášky náležitě doloženy a nebyla-li okolnost, že prodané nemovitosti výlučně neb aspoň převážně sloužily provozování podniku, z pozemkové knihy a z exekučních spisů zjevna, nebyl soud ani povolán ani oprávněn, by o této okolnosti konal šetření, opatřoval si doklady a zjednával si vysvětlení.

Nařízení ze dne 3. května 1850, čís. 181 ř. zák. platí přes ustanovení § 216 ex. ř., byvši zachováno v platnosti čl. III. uv. zák. k ex. ř.

(Rozh. ze dne 7. listopadu 1930, R I 826/30).

Rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně vydraženou nemovitost přikázal soud první stolice v přednostním pořadí bernímu úřadu výdělkovou daň 94 Kč 15 h a 184 Kč 26 h za rok 1928 a 1929, poplatky z převodu vlastnictví 1700 Kč, 1546 Kč a 3758 Kč 76 h; nemocenské pojišťovně v B. nemocenské a starobní pojišťovací příspěvky za léta 1926, 1927 a 1928; úrazové pojišťovně dělnické 478 Kč 48 h. Rekursní soud vyhověl rekursu knihovního věřitele potud, že přikázal bernímu úřadu převodní poplatek místo 1700 Kč jen 1.147 Kč 10 h a okresní nemocenské pojišťovně jen nemocenské a starobní pojišťovací příspěvky za rok 1928, nikoliv i za léta 1926 a 1927.

Nejvyšší soud vyhověl dovolacímu rekursu knihovního věřitele potud, že změnil napadené usnesení rekursního soudu jakož i rozvrhové usnesení prvního soudu co se týče nedoplatků výdělkové daně za rok